

AFFENPINSCHER

Raskompendium med kommentarer 2010

Kompendium för Affenpinscher

Snitt ur "Luncheon of the Boating Party" målad av Renoir, 1881

På uppdrag av Svenska Schnauzer-Pinscherklubben (SSPK) till domarkonferensen hösten 2010

Sammanställt av

Nenne Runsten, Kristina Gunnarsdotter och Yvonne Fransson

Kort rashistorik

Affenpinscher är en mycket gammal tysk ras som har avbildats på målningar av konstnären Jan van Eyck (1395-1441) och i träsnitt av konstnären Albert Dürer (1471-1528). Affenpinschern tros härstamma från den s.k. "torvhunden" *canis familiaris palustris*.

Hundar av samma typ som affenpinscher har varit kända sedan 1500-talet men var då större och fanns i fler färger. De fanns i grått, svart, vete och black and tan. Det var vanligt med vitt på bröst och tassar. Den främsta uppgiften för hundarna var att fånga råttor. De höll oftast till på gårdar och i affärer där de jagade möss och råttor om dagarna. På natten sov de mestadels i stall eller uthus.

Äldre berättelser gör gällande att det var en man från Lübeck i Tyskland som systematiskt började föda upp råttfångande hundar i mindre format.

Kvinnorna som då bar långa kjolar hyste stor skräck för råttor och möss. En liten hund som kunde vara inomhus efterfrågades. Efter några generationers medveten avel blev hundarna mindre i storlek och kunde hållas inne i hemmen som musjägare. Affenpinschern tros vara anfader till både dvärgschnauzer och griffon bruxellois.

Rasen registrerades för första gången i Tyskland år 1879. Efter första världskrigets förödande effekter på rasens antal, har rasen aldrig lyckats återhämta sig.

I Sverige föddes, under 20-talet, bl.a. tiken Pierrette av Håknäs, som 1928 blev champion. Några år senare ställdes ett par affenpinscher ut i Göteborg. Efter detta blev det tämligen tyst om rasen. Det skulle dröja ända till 1963 innan rasen återinfördes till Sverige. Då importerades från Österrike tikarna Cindi V Reburg och Cinderella V Reburg. Cinderella blev dock aldrig registrerad i Svenska Kennelklubben. Mellan åren 1963-1968 registrerades sammanlagt 12 affenpinscher i Sverige. Därefter registrerades det tyvärr inte fler affenpinscher, så återigen dog rasen ut i Sverige.

1986 var nästa milstolpe för affenpinschern. Då importerades hanhunden Happy vd Rheinpfalz och tiken Indira vd Rheinpfalz från rasens hemland Tyskland. Denna gång kom rasen som tur var tillbaka för att stanna!

Charles Van Den Eycken

STANDARD FÖR AFFENPINSCHER

Ursprungsland/hemland: Tyskland

Användningsområde: Sällskapshund

FCI-nummer 186

Originalstandard 2007-03-06

FCI-Standard 2007-04-18; tyska

SKKs Standardkommitté 2007-06-13

Bakgrund/ändamål:

Affenpinschern hölls ursprungligen som sällskapshund i ett område i sydtyskland. Rasens anfäder finns avbildade på träsnitt gjorda av konstnären Albrecht Dürer (1471-1528). Rasen registrerades första gången i Tyskland år 1879. Denna vid föregående sekelskifte mycket populära dvärghund utvecklades ur den strävåriga pinschern. Det aplika uttrycket förstärktes av den sträva hårkransen runt huvudet. Färgerna varierade från enfärgat gulaktigt, rödbrunt eller gråvitt till mörkgrått, gråsvart eller helsvart.

Helhetsintryck:

Affenpinschern är strävårig, liten och kompakt med ett aplikt uttryck.

Viktiga måttförhållanden:

Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd skall vara sådant att rasen ser så kvadratisk byggd ut som möjligt.

Uppförande/karaktär:

Till sättet är affenpinschern oförskräckt, vaksam, envis och tillgiven, ibland med temperamentsfullt humör. Den är en trevlig familjehund på alla sätt och vis.

Kommentarer:

***Uttrycket** hos en affenpinscher karakteriserar mycket av rasen och understryker den aplika attityden. Ögonen ska synas glittra i det behårade ansiktet.*

***Rörelserna** kännetecknas av det måttliga påskjutet bak. Steget är kort och taktfast och gången blir ”struttande” med ganska höga frambensrörelser, dock ej hackney.*

***Karaktären** hos en affenpinscher är en blandning av mjuk tillgivenhet och vaksamhet. Det kommer bland annat till uttryck i dess stora lojalitet mot familj och vänner.*

Affenpinschern är glad och vänlig men kan vara något reserverad mot främlingar, vilket inte ska förväxlas med nervositet, rädsla eller aggressivitet.

Affenpinschern ska finna sig i att en domare känner igenom den med händerna och tittar i munnen. Även om hunden finner sig i det, är det inte ovanligt att den med sin kroppshållning ger uttryck för sitt ogillande.

Hanhund

Tik

Huvud

Skallparti Skallpartiet skall snarare vara rundat än långt. Det skall vara väl välvt med markerad panna men får som helhet inte vara för tungt.

Stop Stopet skall vara väl markerat.

Nostryffel Nostryffeln skall vara rund, fyllig och svart.

Nosparti Nosryggen skall vara rak (inte uppsvängd) och kort.

Läppar Läpparna skall vara strama och svarta.

Käkar Fulltaligt (42 tänder) bett med rent vita tänder. Underkäken skall skjuta

/Tänder ut framför överkäken och vara lätt uppsvängd. Incisiverna skall vara så regelbundet placerade som möjligt på en svagt avrundad linje. Hörntänder och incisiver får inte synas när munnen är stängd, inte heller tungan. Avsaknad av två P1:or, två P2:or eller två P3:or eller en kombination av två av dessa tänder tolereras.

Ögon Ögonen skall vara mörka, tämligen stora och ganska runda med tätt åtliggande, svartpigmenterade ögonkanter. Ögonen skall vara inramade av längre, sträv päls.

Öron Öronen skall vara högt ansatta, liksidigt framåttippade och V-formade. De inre öronkanterna skall ligga tätt mot huvudet. Ståndöron skall vara små, bäras symmetriskt resta och vara så upprättstående som möjligt.

Hals

Halsen skall vara rak, kort och stark. Den skall vara kraftig vid ansättningen. Huden på halsen skall vara tätt åtliggande utan att vecka sig.

Kommentarer:

Huvudet Håret på huvudet gör att huvudet, från alla sidor sett, är nästan runt. Detta bidrar till det apliknande utseendet som gett hunden dess namn. Avståndet mellan de mörka ögonen och den svarta nosen ska bilda en nästan liksidig triangel. Det spretiga kind- och pannhåret bidrar mycket till det lustiga utseendet.

Stopet ska vara markerat men inte överdrivet.

Nosen ska vara kort men inte så kort att det bildas nosrynkor.

Hakan ska vara tydligt framträdande och uppsvängd. Nosen får dock inte vara uppsvängd.

Ögonen ska vara stora men inte utstående eller likna glosögon.

Öronen kan bäras upprättstående eller framåttippade. Öronen är högt ansatta och bäres högt upp på huvudet. Öronkanterna ligger sällan tätt intill huvudet, men båda öronen ska bäras lika.

Hanhund

Tik

Kropp

Kroppen skall vara kraftig, kvadratisk och kompakt.

Rygglinje Överlinjen skall slutta lätt bakåt i en nästan rak linje från manken.

Manke Manken skall vara överlinjens högsta punkt.

Rygg Ryggen skall vara kraftig, kort och stram.

Ländparti Ländpartiet skall vara kort och kraftigt. Avståndet från sista revbenet till höften skall vara kort, vilket ger affenpinschern ett kompakt helhetsintryck.

Kors Korset skall vara kort, lätt avrundat och omärkligt övergå i svansansättningen.

Bröstkorg Bröstkorgen skall endast vara lätt välvd utefter sidorna men i övrigt ha tämligen god välvning och nå nedanför armbågen.

Underlinje Buklinjen skall vara måttligt uppdragen. Underlinjen och överlinjen (från manke till svansansättning) skall vara ungefär parallella.

Svans: Svansen skall vara naturlig (okuperad). En svans som är formad som en sabel eller skära eftersträvas.

Kommentarer:

Kroppen ska vara kort och kompakt. Bröstkorgen ska vara djup men når dock sällan nedanför armbågarna såsom standarden föreskriver. Förbröstat ska vara brett, rygglinjen lätt sluttande och buklinjen svagt uppdragen.

Det som här menas med parallell måste vara att underlinjen sluttar ungefär lika lite uppåt som överlinjen sluttar nedåt.

Svansen behöver inte bäras upprätt vid stillastående. Korrekt ansatt och buren svans avslöjas när hunden rör sig.

Det tar oftast lång tid innan en affenpinscher når sin fysiska mognad. Unga hundar kan därför te sig tunna, långa och rangliga.

Juniorhane

Juniortik

Extremiteter

Framställ: Frambenen skall vara starka, raka, parallella och inte marktrångt ställda.

Skulderblad Skulderpartiet skall vara väl musklat. Skulderbladen skall vara långa, snedställda (c:a 45 grader) och sluta tätt an mot kroppen.

Överarm Överarmarna skall sluta tätt an mot kroppen. De skall vara starka och väl musklade.

Armbåge Armbågarna skall sluta korrekt an mot kroppen och varken vara inåt- eller utåtvridna.

Underarm Underarmarna skall vara starka och väl utvecklade. De skall från alla sidor sedda vara raka.

Handlov Handlovarna skall vara stabila och starka.

Mellanhand Mellanhänderna skall sedda framifrån vara raka. Sedda från sidan skall de vara lätt snedställda mot underlaget. De skall vara väl utvecklade och väl musklade.

Framtassar Framtassarna skall vara korta och runda med tätt slutna och välvda tår (kattfot), härdiga trampdynor och korta, svarta, starka klor.

Bakställ: Bakbenen skall sedda från sidan vara snedställda och måttligt vinklade. Sedda bakifrån skall de vara parallellt ställda.

Lår Låren skall vara väl musklade och breda.

Knäled Knälederna skall varken vara inåt- eller utåtvridna.

Underben Underbenen skall vara långa och starka.

Has Haslederna skall vara måttligt vinklade.

Mellanfot Mellanfoten skall vara lodrätt ställd mot underlaget.

Baktassar Baktassarna skall vara något längre än framtassarna, med tätt slutna och välvda tår och korta, svarta klor.

Kommentarer:

Benstommen ska vara stark och stabil och vara passande till hundens storlek, vilket bidrar till det kompakta intrycket hos den vuxna hunden.

Rörelser

Rörelserna skall vara avspända, flytande och trippande med måttligt påskjut av bakbenen. Sedda fram- och bakifrån skall rörelserna vara raka och parallella.

Kommentarer:

Den korta kroppen och de måttliga bakbensvinklarna hos affenpinschern medverkar till att steget är något kort och har ett måttligt påskjut bak.

Bakbenen är ofta ganska tätt ställda. Standarden kräver dock bara att de ska vara parallella.

Frambensrörelserna är ganska höga, dock icke hackney.

Rörelserna är jämna och taktfasta.

Gången kan bättre beskrivas som "struttande" än trippande.

Rörelser

Hud

Huden skall vara tätt åtliggande på hela kroppen.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen på kroppen skall vara hård och tät. Huvudet skall prydas av för rasen typiskt sträva och buskiga ögonbryn, och en kransformad sträv behåring skall inrama ögonen. Kinder och haka skall ha ett imponerande skägg. Även pälsen på huvudet skall vara så hård, sträv och utstående som möjligt, vilket påtagligt bidrar till att ge rasen det rastypiskt apliknande helhetsintrycket.

Färg

Pälsfärgen skall vara rent svart med svart underull.

Kommentarer:

Den sträva pälsen är ett av rasens utmärkande drag. Huvudet, insidan av extremiteterna och buken har dock en mjukare textur. Affenpinscher är en ras som till vardags trimmas måttligt. Hur en affenpinscher är trimmad till utställning är av mindre betydelse, men den ska alltid se vårdad ut.

Den svarta färgen kan, beroende på årstid, löp, ålder och andra omständigheter, ha skiftningar i brunt eller grått. I den tidigare standarden var detta tillåtet och är det fortfarande i England. Helhetsintrycket ska dock vara att det är en svart hund.

Färg

Exempel på hur pälsfärgen kan skifta

Storlek/vikt

Mankhöjd: Hanhundar och tikar: 25 – 30 cm

Hanhundar och tikar: c:a 4 – 6 kg

Kommentarer:

Storleken varierar. Man måste ta hänsyn till standardtexten, men uttryck, attityd och rätt proportioner är viktigast..

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- klumpig eller spenslig, lågställd eller högställd kroppsbyggnad
- ljusa ögon
- lågt ansatta eller mycket långa, ojämnt burna öron
- fladdriga öron
- för lång, uppdragen eller svag rygg
- karprygg
- brant kors
- svans som direkt från sin ansättning bärs in över ryggen
- alltför mycket vinklade eller utåtvridna hasleder
- långa tassar
- kort, mjuk, lockig, lurvig. Silkeslen, vit eller fläckig päls
- mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med upp till 1 cm

Allvarliga fel:

- bristande könsprägel (t ex. maskulina tikar)
- alltför tunn benstomme
- griffonliknande uppåtsvängt nosparti eller för långt nosparti
- alltför utpräglad underbett eller tångbett
- utstående ögon
- utåtvridna armbågar
- inåtvridna hasleder
- mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med mer än 1 cm men mindre än 2 cm

Diskvalificerande fel:

- avsaknad av rastyp
- grava fel ifråga om enskilda områden såsom kroppsbyggnad eller päls- och färgfel
- bettfel såsom saxbett eller korsbett
- mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med mer än 2 cm

Nota bene:

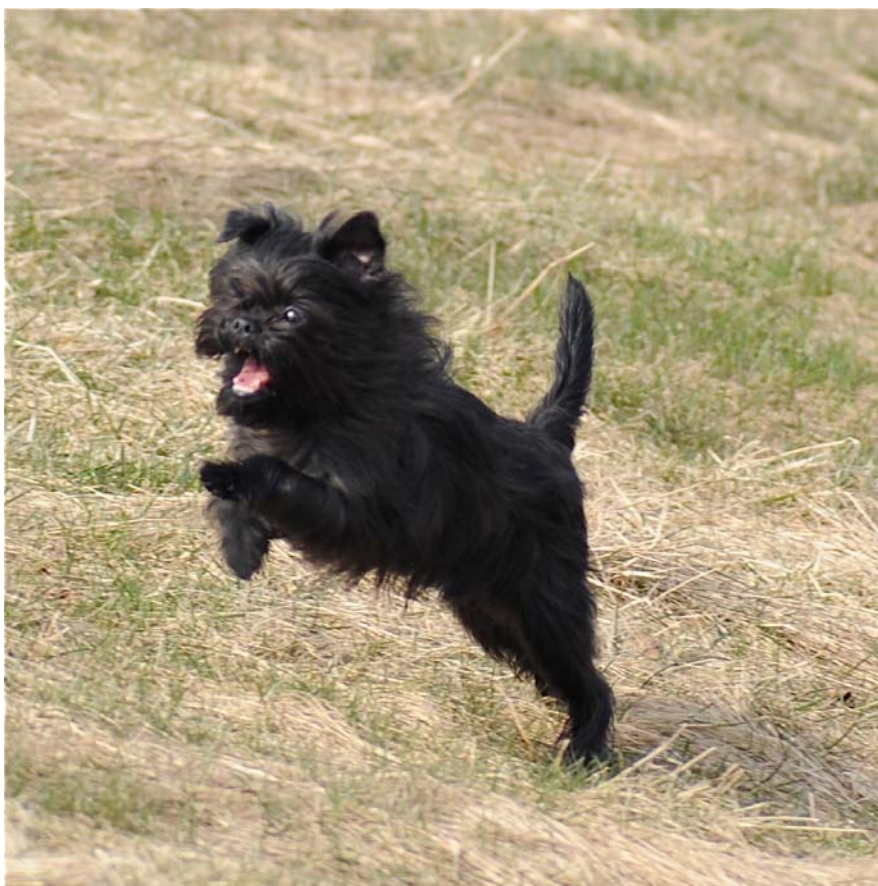
Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Karaktärsbilder

**Samtliga foton är publicerade med tillstånd av fotograferna:
Anncharlott Burman, Carl-Emil, Kristina Gunnarsdotter, Lillemor Böös, Alfred Hove, Odd Olsson**

AFFENPINSCHERKLUBBEN

